

Отъ привързаностъта къмъ родния край произтича благородната гражданска добродетель-патриотизма, който ни прави да обичаме горещо и да желаемъ силно благото и славата на отечеството и родния си край.

Колкото се отнася до нашия градъ Сливенъ, азъ мисля, че ний сме длъжни да го обичаме и да се гордѣмъ дори, че сме негови чеда. Името му трѣбва еднакво да е скъпо за всинца ни. Въ жилитѣ на неговитѣ свободолюбиви граждани е текла винаги гореща патриотична кръвъ. Нека не забравяме великитѣ подвизи на ония негови синове, войводи и апостоли на свободата, които, възпламенени отъ високъ патриотизъмъ, жертваха живота си за освобождението на България и запечатаха съ кръвта си името на нашия градъ въ националната ни история. Тоя горещъ патриотизъмъ, революционенъ духъ и себеотрицание у сливенци, се проявиха еднакво при духовното и политическо ни освобождение, презъ сръбско-българската война 1885 год., както и презъ послѣднето македонско въстание въ 1895 год.

Да, нашиятъ Сливенъ е далъ доволно храбри и юначни синове. Освенъ това, той е отгледалъ и възпиталъ една многобройна, солидна интелигенция, която, прѣсната изъ разнитѣ краища на България, заема видни мѣста по всички клонове на държавния и общественъ строй. Сжщо и тукъ, въ столицата, има доста много наши съграждани, които за жалостъ, до сега малко се знаеха. Днесъ е първиятъ опитъ, да се събератъ заедно живушитѣ въ София сливенци, за да се сблизятъ и опознаятъ. А трѣбва ли да обяснявамъ ползата отъ това? Освенъ удозолствието, което чозѣкъ изпитва, когато може да прекара 2—3 часа между свои съграждани, събрани на чужбина, подобни срещи ни дазатъ случаи да размѣнимъ мисли, да разискваме върху настоящето и бждащето на нашия роденъ градъ, както и върху развитието, напредъка и поминъка на неговитѣ граждани. Сплотени въ едно, ние ще бждемъ винаги готови да се притечемъ на помощъ и да бждемъ пожелни на съгражданитѣ си.

Ето, това сж мотивитѣ, които ни ржководѣха при уреждането на тая първа среща; ако ги намирате умѣстни и оправдателни, вие ще ни насърдите, за да ви съберемъ и другъ пжтъ.

Съ тия думи азъ свършвамъ и като ви благодаря повторно за присжтствието, желая да вървамъ, че ще изнесете отъ тука най-приятни спомени".

Речъта бѣ посрещната съ общо одобрение и ржкоплексане; думитѣ сжгрѣха сърдцата на присжтствующитѣ и разбудиха патриотичното имъ чувство. На помощъ дойде и бирата на Йоханъ (съдържателя на бюфета), която ожиеи още повече гоститѣ.

Започна се веселата частъ. Архитектъ Георги Козаровъ, съ свойствения му хуморъ, говори за архитекту-